

177 1ste Beh. af Finanslovs. f. Finanssaaret

fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873.

178

sparelse af 1 Million Rd. paa det foreliggende og 1 Million Rd. paa det næstkommende Aars Budget. Idet jeg fuldkommen slutter mig til den Tanke, vi nylig hørte udtale af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds med Hensyn til den overordentlige Skat, nemlig at det er ønskeligt, at Befolkningen i det kommende Aar kan undgaa den, og at den ialfald kun bør fornyes for det Tilfælde, at der derved kan opnaas væsentlige Bespareser til Bedste for de ubemidlede Klasser ved de Beskatningslove, som iøvrigt ere Rigsdagen forelagte, tror jeg, at det ikke blot vilde være det virksomste, men vistnok ogsaa det eneste Middel til at opnaa dette Diemed, at man følger den Vej, jeg herved har betegnet. Jeg tror rigtignok ogsaa, at der findes andre Punkter paa Finansloven, hvorved der kunde opnaas maaflte endog betydelige Bespareser, skjøndt jeg ikke i den Henseende skal gaa saa vidt i mine Forordringer som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), men jeg tror ikke, at de Bespareser, der paa den Maade kunne opnaas, vilde gjøre det muligt fuldkommen at undvære den overordentlige Skat for det kommende Aar, idet jeg ligesaa lidt som den ærede Minister kan anse det for rigtigt, at man allerede nu tager Bestemmelse om at ville sælge Statspapirer, Reserverfondens Aktiver, til Beløb af ud over 2 Millioner. Vi maa nemlig vel erindre, at om end Kursforholdene for Diebliffet ere overmaade gunstige, kunne vi ikke her tage Bestemmelse om, at vi nu ville sælge, men kun om de Midler, der skulle sælges efter 1ste April næste Aar, og selv om man kan have den Forhaabning, at Kursforholdene rimeligvis ikke ville forandre sig væsentlig til vor Stæde i Løbet af det halve Aar, kan man dog ikke have nogen bestemt Visshed derfor; jeg vilde ialtsald anse det for uklogt at forudsætte det med saa afgjort Sikkerhed som den, hvormed vi kunne tale om det nærværende Diebliff. — Jeg vil ikke efterligne de ærede Medlemmer, hvis Fordrag jeg har hørt med stor Glæde, og særlig

de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) og Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen), i at omtale en Række enkelte Punkter, men der er dog et eneste Punkt, jeg er fristet til at omtale, og det saameget mere som det ikke er berørt af nogen tidligere Taler. Der er paa det foreliggende Finanslovsforslag opført en Bevilling af 15,000 Rd. til den nordiske Industriefstilling i Kjøbenhavn næste Aar. Det er ikke min Hensigt at reise nogen Indvending imod denne Bevilling, men efter det Exempel, der er givet fra andre Sider, vil jeg tillade mig at rette en Forespørgsel til den ærede Minister i den Anledning. Det forekommer mig ikke ret heldigt, at den Komite, som har stillet sig i Spidsen for denne Sag, har begrændset Udstillingens Omraade paa den Maade, som det er. Jeg vil tillade mig at minde om, at til Udstillingen i Stockholm i 1866, som ogsaa var en almindelig nordisk Udstilling, havde ikke blot Sverrig, Norge og Danmark, men ogsaa det svenske Slesvig, Finland, Afdgang. Den Komite, som har dannet sig for den herforestaende Udstilling, har derimod ikke tilstedt de danske Slesvigere nogen ombest Udgang til den; den har tagtaget en yderst diplomatisk Fremgangsmaade. Jeg tror, at man i den Henseende kunde have taget Exempel af Svenskerne i 1866, som med største Aabenhed gave Sinnerne Afdgang, med en saadan Aabenhed, at man derved fuldstændigt undgik at støde Russerne. Jeg er overbevist om, at vor Udstillingskomite ogsaa meget godt kunde have aabnet Udstillingen for de danske Slesvigere. En Aarsag til, at Udstillingskomiteen ikke har gjort dette, have idetmindste nogle villet finde i, at den Mand, der staar i Spidsen for Regjeringen, ogsaa staar i Spidsen for Udstillingskomiteen. Jeg kan ikke vide, hvorvidt en saadan Formodning har det Mindste paa sig, men har det kunnet binde en saadan Udstillingskomite i dens frie Bevæggelser, enten paa den ene eller paa den anden Maade, vilde jeg anse det for heldigst om en saadan